

DIVADELNÍ ROČENKA

Ročník II.

2008- 2009

Vážení čtenáři,

Rok se sešel s rokem a je tu další divadelní sezóna a s ní i poohlédnutí se za sezónou minulou, kteréžto má být obsahem této, v pořadí již druhé, ročenky. Člověku ten život divadelního spolku přijde celkem obyčejný, ale když se za uplynulým rokem podívá, nestačí se divit, co jsme toho ve skutečnosti stihli. Máme za sebou rok, ve kterém se nám opět podařilo téměř všechny svoje plány a předsevzetí uskutečnit a dotáhnout do úspěšného konce.

Jediné, co se výrazně neposunulo kupředu je naše vysněná rekonstrukce prostorů naší domovské scény, tedy Klubu Starý pivovar. Jsme ale přesvědčení, že nebudeme-li ve své činnosti ustávat a bude-li se i nadále dařit zvyšovat návštěvnost našich představení a akcí, nezůstane tato naše činnost bez povšimnutí zastupitelů města a k zásadní rekonstrukci prostorů Starého pivovaru přece jen dojde.

K tomu ale samozřejmě potřebujeme Vás, naše diváky a Váš zájem o divadlo a o dění v regionální kultuře obecně. Za dosavadní náklonnost s pokorou děkujeme a teď už směle do prvních řádků ročenky kde si celou minulou divadelní sezónu připomeneme.

Jiří Kašík

DIVADELNÍ PŘEDPLATNÉ 2008-2009

17. a 18. září 2008
ORGASMUS BEZ PŘEDSUDKU
Divadlo SemTamFor Slavičín

15. a 16. října 2008
HABAĐŮRA
DS Kroměříž

12. a 13. listopadu 2008
ACH, TA NĚHA NAŠICH DAM!
Divadlo LUNA Stochov

10. prosince 2008 - 15. ledna 2009
TANEČNÍ HODINY PRO STARŠÍ A POKROČILÉ
Rádobydivadlo Klapý

11. prosince 2008 - 14. ledna 2009
ROZPAKÝ ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA
DSKS Velká Bystřice

11. a 12. února 2009
DVOJHLAVÝ OREL
Divadlo bez střechy Vyškov

18. a 19. března 2009
VÝBORNÁ KACHNA
AMADIS Brno

MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ V SEMAFORU

Jak jsme vraždili v Semaforu.

Každý člověk má nějaké sny a cíle a o těch celý celý život buď jen mluví a nic pro ně neudělá, nebo se jako mravenec snaží svého cíle dosáhnout. Tatínek modelář se synem slaví úspěchy na soutěžích, chovatel holubů má šampiona v republice a třeba horolezec se vyškrábe na Matterhorn. Prostě každý má svůj vysněný cíl. Pro ochotníky je takovým tradičním cílem účast na Jiráskově Hronovu a samozřejmě i příznivé přijetí předvedeného kusu u diváků. Našemu souboru se ale podařilo ještě jeden takový řekněme pomyslný Matterhorn zdolat. Zahráli jsme si v Semaforu! Došlo k tomu díky tomu, že se naše kolegyně Jana Štěpánová při natáčení pokračování legendárních „Sněženek“ seznámila s Václavem Koptou, protagonistou již zmíněného divadla a také díky vstřícnosti principála divadla Semafor pana Suchého, který díky Bohu nezapomněl na svoje amatérské začátky a dny kdy tlačil dvoukolák naložený výpravou po pražských ulicích. Ostatně na tyto svoje začátky pan Suchý ve vzpomínkových knihách popisujících jeho první vstřícné krůčky k divadelní Thálii rád vzpomíná.

Produkce divadla nám dala termín a naše Manželské vraždění se objevilo v nabídce jeho programu.

Třináctého října 2008 jsme tedy před obědem naložili kulisy a vyrazili směr Praha. Naštěstí to byla neděle a tak nebyl problém před divadlem v Dejvicích zaparkovat. Přivítal nás velmi vstřícný technik, který nám i pomáhal nosit kulisy s čímž se málo kdy setkáváme i na obvyklých štacích. Prostě hned od prvních okamžiků jsme se v Semaforu cítili velmi dobře.

Jakmile byla postavená scéna a připraveno představení, tak si každý z nás prohlédl celé divadlo, které je po rekonstrukci vybaveno opravdu impozantně. V šatně má pořád své místo pan Šlitr a na policiče je položena jeho pověstná buřinka. Jakoby si jenom někde na chvíli odskočil a měl se každou chvíli vrátit.

No a potom za námi přišel pan Suchý osobně. Bylo to moje první osobní setkání s ním a věřte, byl to pro mě opravdový zážitek. Chvilku jsme si povídali o divadelním životě, pak nám popřál ať se nám dnešní večer povede a s ujištěním, že bude jistě mezi diváky „odešel“.

Před začátkem představení se dostavila opravdu strašná tréma ale myslím, že diváky jsme nezklamali. No a při „děkovačce“ jsem pana Suchého v hledišti skutečně objevil! Seděl s několika přáteli uprostřed balkonu a intenzivně tleskal. Moje nejkrásnější děkovačka v divadelním životě! Po přestavení proběhlo ještě společné fotografování, pan Suchý

nám poděkoval za krásný večer a pozval nás k hostování do svého divadla kdykoliv budeme chtít.

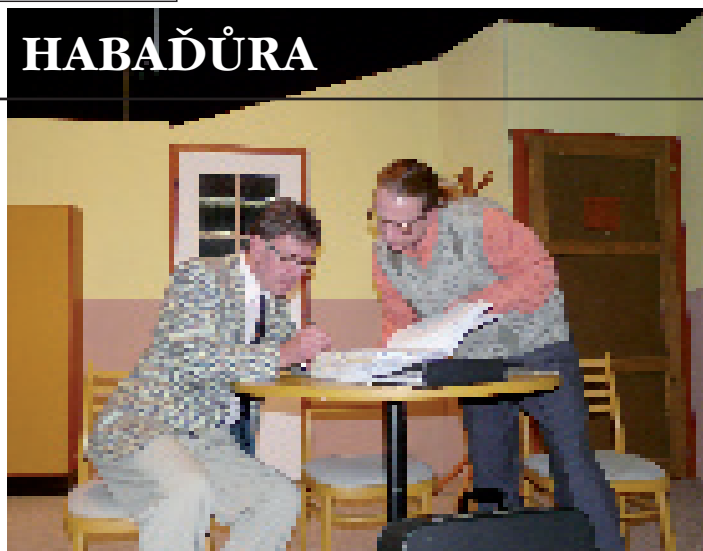
Samozřejmě se budeme snažit tohoto pozvání využít a chceme si v Semaforu zahrát Habaďůru. Termín se ještě upřesňuje.

Jiří Kašík

Michael Cooney: **HABAĎŮRA**

Anglická crazy komedie, kde si se záměnou jednající postav nezahrává pouze autor, ale především až do úplného a všeobecného zmatení zúčastněných hlavní hrdina sám. Lež má krátké nohy a v okamžiku, kdy se do děje vloží aktérů víc, může i poklidný dům kdesi na předměstí záhy připomínat voliéru...

„A oč vlastně v té vaší Habaďůře jde?“ „No, víš, to je vlastně taková praštěná legrace, taková bláznivá komedie, to se špatně vysvětluje, přijď do divadla a uvidíš“, odpovídala jsem nesčetněkrát na dotaz kamarádů, sousedů a kolegů. Dnes už bych před nimi vypadala inteligentněji, protože jsem si o hře Angličana Michaela Cooneyho přečetla a dále bych za svá slova vydávala toto: Habaďůra, to je mumraj nečekaných situací a ztřeštěných záměn od doby, kdy manželka hrdiny objeví ve skříni cizí ženské prádlo nadměrných velikostí.

vybouchneme my, což se při délce textu a množství zápletek mohlo velmi lehce stát...

Spolužití Divadelního spolku Kroměříž s Habaďůrou začalo 17. října loňského roku její premiérou. Vlastně vůbec ne! Začalo přece už první čtenou zkouškou někdy na jaře 2008. Hned jsme věděli, že Habaďůra bude bomba! Tedy pokud ne-

Zkoušku od zkoušky jsme se z prvního nesmělého usmívání dostali k výrazům „pusa od ucha k uchu“ a až po zhruba deseti setkáních s textem a tudíž po úplném pochopení situací došlo na nehorázné řehtání. S Habaďůrou bylo vůbec sranda. Pár týdnů před první generálkou jsme se ještě bezstarostně plácali do stehů, když kdosi ani podesáté nezvládl správně vyslovit jméno hlavního hrdiny, herečka začala až koncem září tušit, jak že se její postava jmenuje a výkřiky: „Počkej,

není to náhodou moje replika? Tak proč ji říkáš ty?“ „Aha, já zapomněl“, byly bohužel i měsíc před premiérou tak časté, že režisér Láry Kolář začal propadat melancholii, přestože jeho „způsob režie“ na nás občas zabíral. Takový ten cukr a bič. Byl na nás tak hodný, byl

tak chápavý, byl tak slušný, tak přívětivý... A ten bič? Víte, jak to myslím: „Bezva, fakt bezva, jsi dobrá, výborná. V té první situaci jenom zkus trošičku jinou polohu, na tu druhou se podíváme ještě úplně jinak a ta třetí se maličko dopiluje. A na ten text se doma, až ti vyjde chvilíčka, trošičku mrkni, ale ono to tam bude.... Jinak jsi skvělá, díky, díky.“ No, tak pak se nenabíflujte text i situace, copak nám bylo zapotřebí popatřit jeho ostře řezanou tvář posmutnělou?

Onu říjnovou premiéru jsme si v Klubu Starý pivovar v Kroměříži díky báječným divákům užili. Skvěle se hrálo taky v Sázavě, Napajedlích, Kojetíně, Troubsku... Prý nebylo ani jedno představení stejné, říkali naši technici a nápověda. A taky diváci, kteří přišli dvakrát. No samozřejmě, vždyť jen jmen akterů Habaděry je spousta, navíc anglických, ta se ochotníkovi z Hané lehce zamění. Také dveře se nezabouchnou na všech štacích vždycky přesně na vteřinu, vinou transportu se jednou ztratí kabát, jindy někam zapadne nadměrná podprsenka nebo se zašantročí berle. Ale většinou se nám více méně úspěšně dařilo předstírat suverenitu. (Herec postihnut výpadkem textu anóbrž oknem syčí směrem k nápovědě: „O co se to u jejího manžela jedná? Co? Neslyším! Hlasitěji! Jo, aha, o syndrom!“)

Život s Habaděrou se mně moc líbil. Vlastně líbí, ještě si s ní užijeme, myšleno i v tom ironickém smyslu slova. Pro ilustraci předkládám dosavadní rekapitulaci plusů a minusů zkoušek a představení: smíchy plačící divák, hlasitý potlesk, květiny, cukrové pokroutky, zlomená klíční kost, hluboko roztržené obočí, ústřel bederní páteře a natažený sval na levé noze.

S Habaděrou je bezva kvůli vám, Romano Blažková, Romano Malinská, Katko Nakládalová, Katko Hudečková, Vlasto Valíčková, Radku Štěpáne, Bědo Mokřý, Broňo Mašíku, Kubo Kuběno, Pavle Štrofe, Bohunko Hýžová, Sašo Michajloviči, Lára Koláři, Václave Pulkrábku, Romane Malinský a Dášo Navrátilová.

Hana Swanová alias Linda Fialová

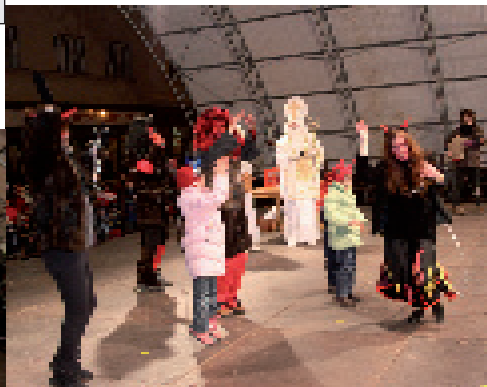
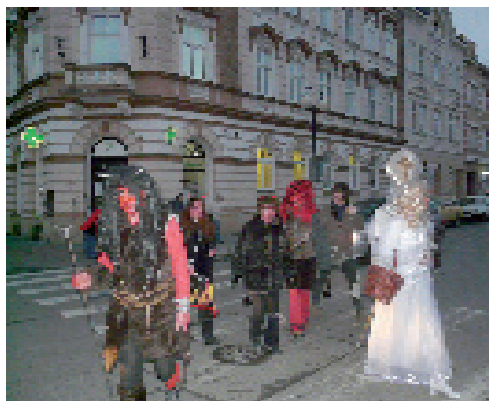
Výsledky soutěže Divadelní Kojetín 2009

1. místo - Divadlo bez střechy Vyškov
2. místo - Divadelní spolek Kroměříž
3. místo - nebylo uděleno

MIKULÁŠ 2008

Velké náměstí 4. 12. 2008

KOLEDOVÁNÍ 2008

Kroměřížský
zámek
10. 12. 2008

DIVADELNÍ BÁL 2009

Že nebyla o legraci a dobrou náladu nouze, bylo jasné z podtitulu letošního, 8. ročníku Divadelního bálu. Tentokrát „Od rockenrolu po hipís“.

Nechyběly pravé rockenrolové vohozy, byl tu také Travoltové a různí hipís. Jako zpestření večera vystoupili s vtipnou scénkou R. Fiala, R. Pšenko, Š. Oščiatka, tanečnice Lucie Kořínková a také po vzoru amerických Oscarů byly odměňovány cenou Ochotnická diva někteří dlouholetí členové divadelního spolku.

A po celý čas k tanci a poslechu hrála perfektně hudebně i stylově připravená kapela Diamant.

Jaroslav Pacovský: STRACH MÁ VELKÉ OČI

„Bylo nebylo. Za devatero horami a devatero řekami...Byl jednou jeden král...Zazvonil zvonec a pohádky byl konec... A žili šťastně, měli spoustu dětí a pokud neumřeli, tak žijí dodnes...“

Poznáváte? Určitě! Většina našich krásných pohádek právě tak nějak začíná nebo končí. Pohádka působí na člověka nezaměnitelným kouzlem. Žije s námi od dětství a neopouští nás ani v dospělosti. V posledních letech se ji snaží porazit televize, počítače a jiné technické vymoženosti. Ale jak to ve správné pohádce bývá – vítězí dobro nad zlem a chytrost nad hloupostí, tak ji držíme palce, ať v tomto souboji zvítězí! Tak to bylo na úvod jen takové malé zamyšlení.

Ale teď zpět k naší pohádce „Strach má velké oči“, tak se jmenuje pohádkový příběh, který v mé hitparádě pohádek patří do pětičky nejoblíbenějších. Už jako dítě školou povinné, jsem obdivovala úžasnou Ivu Janžurovou v roli babky Magi, snažila se ji napodobovat a tajně snila o tom, že až budu velká, tak bych si tu bábu moc ráda zahrála. Uteklo pár let (desítek let) a s kouzelnou pohádkou jsem se znovu setkala, ale tentokrát ne v televizi, ale v divadle. Jo, a ten sen se mi fakt splnil - Magi jsem si zahrála.

Po šestileté pauze se opět začala připravovat v divadelním spolku Kroměříž pohádka (v roce 2003 uvedl div. soubor Popelku, režisérem byl Petr Zbožínek). Režie naší pohádky se ujal (po menším přemlouvání) kroměřížský rodák Petr Čagánek (dříve také herec- amatér), dnes již člen Slováckého divadla v Uherském Hradišti (tudíž profesionál). Scénu zajistil, postavil, a také si na ni posvětil Vašek Purkrábek, zvuk se linul od mixážního pultíku, který obsluhoval Saša Michajlovič, a všechny nás pohádkově oblékla vždy usměvavá a ochotná Bohunka Hýžová.

Zkoušet se začalo v březnu a premiéra (věřím, že úspěšná) se konala 1. května 2009, v rámci divadelního festivalu Ludmily Čápkové. Pohádka má za sebou tři reprízy, a to 16.5. v Těšnovicích, 23.5. v Divokách (hrálo se v přírodě a pohádka byla ještě kouzelnější než na jevišti), a v Bezměrově 31. 5., jako zpestření hodového veselí.

A teď malá ochutnávka z naší strašidelné polévky. Pozor! Zvedá se opona. Hudba. Světla. A začínáme! Babka Magi (Dáša Navrátilová, Jana Štěpánová) vaří své čarodějné polévky, dědek Bujón (Jirka Kašík, Běda Mokrá) se snaží z ukradeného flašinetu vyloudit nějakou písničku i bez kliky, princezna Lesněnka (Lucka Kořínková) bloudí hlubokým lesem, a tři neohrožení mládenci – silák Divobij (Radek Svoboda), mazaný Chytrolín (Mira Michajlovič) a bystrý chasník Filip (Radek Baštinec) se vydávají do začarovaného lesa osvobodit zajatou dívku. A samozřejmě nesmí chybět kouzelná babička (Vlasta Valíčková, Hanka Fialová), která pomáhá dobrým lidem a hříšníky se snaží napravit. A víc už Vám neprozradím! Přijďte se podívat, jak to všechno dopadne. My Vám dáme vědět, kdy to bude.

D. Navrátilová

DIVADELNÍ FESTIVAL LUDMILY ČÁPKOVÉ

II. ročník přehlídky ochotnických divadelních souborů
pořádaný pod záštitou hejtmána Zlínského kraje
KROMĚŘÍŽ 29. 4 - 3. 5. 2009

Ředitel festivalu Jiří Kašík a starosta města Kroměříže Miloš Malý při zahájení.

V dalším ročníku obnovené tradice divadelního festivalu v Kroměříži jsme nabídli sedm nových, právě vylíhnutých divadelních představení, které se ucházeli nejen o vaši přízeň, ale také o dobré hodnocení divácké poroty, kladnou kritiku klubu mladých divadelníků a dobré recenze klubu korespondentů PLKu. Odborně na vše dohlíželi renomovaní lektori z řad profesionálních herců, režisérů, dramaturgů a scénografů.

Kampak se to ženete, ochotníci?

Tak máme ze sebou polovinu festivalu a když se tak koukám kolem sebe všímavým, zvědavým, ale hlavně pobaveným novinářským pohledem, napadá mě, proč oni to ti lidé všechno vlastně dělají? Proč pořadatelé pořádají, proč herci hrají? Proč se ve svém volném čase věnují zrovna ochotnickému divadlu? Proč si sakra nejdou raději zahrát tenis? Vyblbnou se někam do přírody. Proč si nezajdou po práci raději na pivo? Proč mají potřebu trávit měsíce někde po kumbálech a nacvičovat divadelní hru jen proto, aby pobavili sousedy a známé? Proč na takové samouky chodí vůbec diváci? Co jim to dává? Proč na amatérskou přehlídku přijedou jako hosté opravdoví profesionálové? Proč ti si raději od divadla neodpočinou?

Myslíte si, že vám ve druhém odstavci začnu servírovat nějaké „protože“? To ne! To neumím. Ostatně samotní aktivní účastníci kroměřížského festivalu při zaznění těchto otázek krčí bezradně rameny. Například děvčata z přerovského Dostavníku. Ta zpívají při svém představení nádhernou píseň v anglickém originále. A protože jsou na soutěžní přehlídce, tak jako každý jiný soubor si musí svůj výkon obhájit před veřejným shromážděním, při kterém jim kritici kladou nepříjemné otázky. No není k vzteku, když jeden z nejpůsobivějších okamžiků vaší hry někdo zkritizuje, že ta píseň není česky? Když po vás chce vědět proč? A vy vlastně ani nevíte proč? Jak krásně to vystihla hájící se režisérka tohoto představení paní Vlasta Hartlová: Protože jsem to tak cítila! - A všichni kritici byli v tu ránu namydlení.

Jak to cítím, tak to tam dám! Možná tím je ochotnické divadlo tak přitažlivé. Možná,

Jak to cítím, tak to tam dám! Možná tím je ochotnické divadlo tak přitažlivé. Možná,

Středa 29. dubna

NEJSTARŠÍ ŘEMESLO

Dostavník Přerov

ná, že právě při takovém intuitivním hraní vzniká něco zajímavého. Něco, co přitahuje pozornost profesionálů. Těžko říct. Ale navrhuji tyto dny hodit všechna ta proč a protože za hlavu. Prostě se jen kouknout, jak to na těch prknech válí kolegové z Přerova, Slavičína, Rožnova, Zlína, Brna, Kobylí, Brtnice, Dobrotína a Ostrožské Nové Vsi. Vzájemně si zafandit, vzájemně se pobavit. Může se hrát o první místo, ale nesmí se při tom zapomenout na diváka. Protože hnát se za první cenou soutěžního festivalu před prázdným hledištěm, to je jako hnát se v plavkách a se stopkami v rukou vypuštěným bazénem. Jste tak rychlejší, to ano, ale znamená to snad, že jste nejlepší plavec?

Antonín Kuzník

Team novinářů z Čech a Moravy byl po celou dobu neustále připraven vstřebávat informace o celkovém dění festivalu.

Klub mladých divadelníků.

Divácká porota.

Čtvrtek 30. dubna

HOLKY ELKY
SemTamFór Slavičín

FRANKENSTEIN
Digoknu Rožnov pod Radhoštěm

PORUČÍK Z INISHMORU
Opona Zlín

Pátek 1. května

PLNÝ KAPSY ŠUTRŮ
Amadis Brno

STRACH MÁ VELKÉ OČI
DS Kroměříž

PÍRKO ANDĚLA
Loutkybeznítek Kobylí

Po každém představení následuje diskuse v kulaté aréně.

Václav Kopta: Držím se Semaforu

Jak jste se ocitl na kroměřížském festivalu?

Loni jsem natáčel film Sněženky a machři po 25 letech a jednu z těch sněženek hrála Jana Štěpánová. Odtamtud ji znám. A protože pracuji jako kmenový člen v divadle Semafor, tak jsem přes kolegy a přes Jirku Suchého domluvil vystoupení Kroměřížáků v divadle Semafor. Váš soubor měl v Praze úspěch a na tom základě jsme se domluvili, že přijedu podpořit váš festival.

Jako profesionálního herce, oslovuje vás ochotnické divadlo?

Já myslím, že pokud se takové divadlo dělá na určité úrovni, je to doslova ryzí činnost. U ochotnického divadla odpadají problémy s tím, jak se uživit. To dělají lidi, kteří mají k divadlu vřelý vztah a dělají to z čisté radosti z hraní. Nejsou za tím intriky, které ke kamenému divadlu bohužel patří a které mi někdy připadají dost drsné. Právě i kvůli tomu se já držím Semaforu. U toho se mi líbí, že vzniklo jako ochotnický amatérský spolek v roce 58. Slavíme padesátou sezonu. Na začátku stáli lidé, kteří neměli DAMU, nestudovali konzervatoř, byli to lidi, kteří chtěli vytvořit něco nového. Například Jiří Suchý nebo Ivan Vyskočil. Čili můj vztah k ochotníkům je jednoznačně pozitivní.

Dnes hrál Divadelní spolek Kroměříž pohádku. Máte vy nějaké zkušenosti s divadlem pro děti?

Měl jsem možnost si to zkusit s Jitkou Molavcovou, která se dětem věnovala dlouhé roky. Ale došel jsem k názoru, že to není to, čeho bych se měl držet. Ušetřím toho příští generace. (smích)

Antoník Kuzník

Jeden z hlavních představitelů filmové komedie Sněženky a machři Václav Kopta s manželkou. Dále vpravo Jana Chaloupková, Jiří Kašík a režisér Petr Kracík.

Sobota 2. května

VRAŽDA SEXEM
DS Bezchibi Brtnice

KVĚT KAKTUSU
Zmatkaři Dobronín

Neděle 3. května

O TŘECH MOTÝLCÍCH
Blic

V závěrečném ukončení festivalu - vystoupilo pěvecké sdružení Zesrandy Kroměříž.

Kroměřížský divadelní festival očima zástupců souborů

1. Jak se vám zde hrálo? Jaké bylo publikum? Jste zde poprvé?

2. Jak jste byli spokojeni s organizací festivalu? Neskřípalo v ní něco?

Marek Krupa, Digoknu Rožnov pod Radhoštěm.

1. Hráli jsme zde poprvé. Bohužel se nám hrálo špatně. Naše představení je typicky večerní. My jsme hráli v poledne a takové provedení má prostě úplně jiné kouzlo. Večer působí rozhodně jinak.

2. Organizace byla prostě výborná! Na přivítání jsem vypil čtyři slivovice! Skřípá nám pouze balkon v hotelu.

Jana Žáčková, SemTamFór Slavičín

1. Jako SemTamFór jsme na festivalu poprvé, ale v Kroměříži jsme už hráli. I když jsme hráli v půl deváté ráno, byla tam ta návaznost. Publikum nás vnímalo.

2. Výborné zázemí, chtěla bych organizátorům moc poděkovat! Máme vše, co potřebuje me - stravu, ubytování, porotu, divadlo. ..

Jura Hanzlík, Opona Zlín.

1. Hrálo se nám dobře, publikum dobré! Byli jsme zde poprvé.

2. My jsme byli spokojeni, i s ubytováním. Ubytovan jsem na COPu - Centru očividně postižených a bydlel jsem s kolegou. No, co se dá dělat... (smích).

Vladimír Mátl, Zmatkaři Dobronín

1. Tady se hraje vždycky skvěle, už jsem zde hrál v předplatném. Dnes jsem bohužel nehrál, ani se na inscenaci ne-

podílím, ale věřím, že mě kolegové dobře zastoupili.

2. Organizace byla excelentní, výjimečná! Klobouk dolů.

Ivo Kolařík, Dostavník Přerov.

1. Jsme zde poprvé, takže je to pro nás premiéra. Hrálo se nám celkem fajn. Pouze jsme měli trochu problémy se scénou, protože pro naši inscenaci je třeba hlubší jeviště.

2. Skláním se, poklona všem organizátorům a zejména Divadelnímu spolku Kroměříž!

Michal Lurie, Bezchibi Brtnice (toho času oslavující uvedení hry Vražda sexem a po úporné diskusi v klubu).

1. Dobře, byli jsme spokojeni, jsou zde skvělé lidi!

2. S organizací jsem spokojený. Cože, to je rozhovor? Mě už ta popularita šťve!

Michaela Kadlecová

Výsledky 2. ročníku

- Hlavní cena festivalu za nejlepší inscenaci s nominací na Femad Poděbrady 2009 získal divadelní soubor SemTamFór Slavičín s hrou Holky Elky.
- Cenu za nejlepší ženský herecký výkon získala Jana Žáčková za roli ELY 3 ve hře Holky Elky.
- Cenu za nejlepší mužský herecký výkon získal Jiří Hanzlík ve hře Poručík z Inishmoru.
- Cenu novinářské poroty divadelní soubor SemTamFór Slavičín s hrou Holky Elky.
- Cenu divácké poroty získal divadelní soubor Zmatkaři Dobronín s hrou Květ kaktusu.
- Cenu Klubu mladých divadelníků získala Jana Žáčková za roli ELY 3.

ANKETA

Na 70.ročníku Jiráskova Hronova v r. 2000 byla některým amatérským i profesionálním divadelníkům položena otázka „**Jak bude podle vás vypadat amatérské divadlo ve třetím tisíciletí, kdo je bude dělat a co k němu bude lidi motivovat**“.

Odpovědi jsou částečně zkráceny

* * *

Divadlo dělané z ochoty – jak krásné slovo. V každé době. Věřím, že i ve třetím tisíciletí budou žít lidé, kteří takto divadlo dělat budou, a lidé, kteří je budou takové potřebovat. Stále vzrůstající vliv moderních činitelů na lidskou duši bude nutně vytvářet potřebu vracet se k člověčenství, k základním přirozeným lidským vztahům. To je moje přání a vize amatérského divadla v jedenadvacátém století.

Vlastimil Ondráček
režisér souboru D3 Karlovy Vary
předseda SČDO

* * *

Protože jsem v zásadě optimista, tak se nad negacemi, které by snad mohly postihnout amatérské divadlo ve třetím tisíciletí, nezamýšlím. Divadlo tu prostě bude, i když tu za pár pátků nebudeme my, co právě odpovídáme na výše uvedenou anketní otázku. Kdo bude dělat divadlo? Prostě MY. A budeme je dělat proto, že lidská blbost, proti které je nutné stále bojovat, nevymizí ani ve třetím tisíciletí. A ne jen proto....

Vlastimil Peška
ředitel divadla Radost v Brně
režisér a muzikant Ořechovského divadla

* * *

Jsou věci, které se nevejdou na internet, do mobilu nebo satelitu. Jsou věci, které se vejdu pouze do srdce anebo na jeviště. Tak nějak to bude i pak.

Radovan Lipus
režisér ND Moravskoslezské Ostrava

* * *

Amatérské divadlo ve třetím tisíciletí? To je moc fantastické sci-fi, ale na stý JH si troufnu. Když se to vezme rozumem: Základní předpoklady pro mé vidění jsou globalizace, internet a osvětlená školní výchova k umění. Když to vezmu srdcem: Věřím, že bude existovat skupinka krásných bláznů, která „skrývá“ obyčejné divadlo ponese svoji kůži na prkna, aby řekli, co si myslí o třetím tisíciletí.

Dušan Zakopal
herec a režisér, místopředseda SČDO

* * *

Ani ve třetím tisíciletí divadlo, i amatérské nezanikne. Co by si nakonec lidé počali s přetlakem citů, fantazie i touhy po rozhovoru? Na vítězství neosobních médií nevěřím, Orwela, byť trochu nejistě neberu za slovo. A divadlo amatérské bude úplně stejné jako dnes, jako bylo před padesáti či před sto lety, a to bez ohledu na stav umění a jeho stále modernější výrazové prostředky. Zůstane jedním ze způsobů společenské komunikace. A motivaci opět najde v touze pobavit se, resp. bavit se, popř. předvádět se. A toto amatérské divadlo bude dělat každý koho tato touha popadne.

Alexandr Gregar
režisér souborů (Studio 02 Č. Třebová, DS Vicena Ústí n. O. Jesličky Hr. Králové) pedagog a vedoucí odboru kultury MěÚ Hr. Králové.

Divadlo je pozoruhodná věc. Režisér nechápe, co chce autor, herci nerozumějí tomu, co po nich chce režisér, a diváci nevědí co se na jevišti děje. Velké krásné nedorozumění přesto lidé stále upoutává.

Strindberg

* * *

Protože žiji v obci s více než stoletou ochotnickou divadelní tradicí, věřím, že amatérské divadlo bude ve třetím tisíciletí nejen pokračovat, ale bude stále jedním z nositelů a organizátorů kulturního života na vsi. Ochotnické divadlo přináší nejen pobavení, ale také (a to je možná významnější) sdružuje občany – ochotníky všech věkových kategorií a různých profesí – ke společné tvorbě při přípravě hry. Proč hrát ochotnické divadlo? Co je vlastně k divadlu táhne? Jsou to všichni ti, kteří se kolem divadla motají. Je to společenství lidí, kteří mají stejný zájem, stejnou lásku, nelitují volného času ani námahy – mají pocit sounáležitosti s lidmi stejně naladěnými, v jejichž přítomnosti je jim dobře. Když se za posledním představením zavře opona a herec (ochotník) pověsí kostým, najednou má pocit, že se mu tam kde má srdce (či duš?) udělalo prázdno.

Alena Chalupová,
režisérka a pedagožka
Div. bří. Mrštíků Boleradice

* * *

Myslím, že divadlo bude hrát i nadále nepočetná skupina lidí, spojená společnou touhou prostřednictvím divadla něco sdělit těm ostatním. Patří k tomu radost ze společné tvorby, setkávání se s lidmi „stejně krevní skupiny“ a z toho plynoucí obohacování svého vlastního života. To platilo dosud, a myslím, že to bude platit i v budoucnu. Dobré divadlo je kumšt a ten nikdy nezevšední.

Karel Šefrna, loutkař, režisér,
autor, vedoucí divadla C Svitavy

* * *

Divadlo bude ve třetím tisíciletí stále divadlem, neboť není síly, která by jej vyrvala z lidské mysli. Budou je dělat opět šílení lidé se spalující touhou sdělit cosi zásadního z podstaty lidské existence.

Ladislav Valeš, režisér, autor
Rádobydivadlo Klapý

* * *

Je dobře, že v této hektické, přetechizované době, v čase zpohodlňujících médií, se ještě stále najdou lidé, kteří si udělají čas a sejdou se u jednoho stolu, aby na svět přivedli divadelní představení. Vždyť jen na Kroměřížsku jsou skoro dvě desítky divadelních souborů. Jsou to nadšenci? Blázni? Snad ... To co dělají, dělají s nadšením, s láskou a to tak velkou, že s ní lze i ty hory přenášet. Pracují bez nároku na finanční odměnu a jedinou skutečnou odměnou jsou pak ty pomějivé chvíle, kdy si užijí při „děkovačce“ potlesku přítomných diváků. Jsou to ochotníci, divadelní ochotníci, či amatéři našich jevišť. Kolik je to nadšenců, kteří hrají, šijí kostýmy, zhotovují kulisy, staví je, svítí, obstarávají muziku i propagaci, aby se nakonec dočkali tolik očekávané premiéry! Pak už jsou reprízy, někdy jen pár, někdy více. V září začíná nová sezóna a začíná se znova. Tak to jde rok co rok, generace po generaci. V Kroměříži už 144 roků. Věřím, že tak to půjde dál.

Václav Pulkrábek
člen Divadelního spolku Kroměříž

REPRÍZY

MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ

Milí diváci, a přátelé divadelní múzy, rok se s rokem sešel, ani nevím jak, a já bych se prostřednictvím několika řádků v naší Divadelní ročence ráda tak trošku ohlédla za životem Divadelní hry E.E.Smitty Manželské vraždění.

Když jsem tuto hru viděla v Divadle Jezerka poprvé, zanechala ve mně velký emocionální zážitek. Dlouho jsem na ni nemohla zapomenout a jen žasla nad tím, jak může chlap tak přesně rozumět postupům „ženské logiky“, ba co víc, jak může z těchto ryze ženských pocitů napsat roli pro divadelní hru. A nejenom to, on do toho dovede vnést i trochu humoru, trochu ironie a hlavně hodně a hodně lásky. Lásky, která hladí, lásky, která bolí, lásky, která miluje, lásky která nenávidí, lásky, která trvá... Zážitek umocněný excelentními výkony Jaroslava Duška a Nataši Burger mne dohnal až ke kacírské myšlence vyzkoušet si tento emocionální prožitek na jevišti na vlastní kůži, přiblížit se k opravdovému herectví alespoň nadohled... Byla to velká výzva a snad nedopadla špatně.

Manželské vraždění v našem podání má za sebou již 21 repríz (Kroměříž, Poděbrady - Femad, Krupka, Praha - Semafor, Nitra, Němčice nad Hanou, Boleradice, Dobronín, Jiřkovice).

Odnesli jsme si vavříny úspěchů z divadelních přehlídek, ocenění za jednotlivé výkony a ve velké míře i pochvaly a slova uznání od vás, diváků. Na pár hodin jsme mohli zapomenout na každodenní kolotoč reálného života. Na pár hodin jsme mohli prožívat životy Gillese a Lízy. Na pár hodin jsme si mohli držet palce, ať nám to dopadne dobře... Divadelní představení, a to mi teď evokuje

myšlenku, že základ slova představení je „představa“, je vzácná symbióza herců a diváků. Ani jeden není bez toho druhého životaschopný. Je to moc povzbuzující a hodně milé vědět, že „naše“ publikum je vnímavé, náročné, že se chce nejenom pobavit a zasmát, ale že se umí i zamyslet a prožít si s námi životy hrdinů divadelních her. Přeji nám divadelníkům i vám, našim milým divákům hodně krásných divadelních představení s velkým množstvím dobrých herců, kteří bytí amatéři, hrají duší i srdcem jen a jen pro vás.

Jana Štěpánová

Další reprízy Manželského vraždění:

11.10.	Zlín
5. 11.	Kroměříž
7. 11.	Troubsko
22.11.	Zábřeh na Moravě

OBNOVENÁ PREMIÉRA 2009

Federico S. Incián: ROMEO A JULIE DNES NEHRAJÍ

Mladí kroměřížští divadelníci se po loňském roce, kdy se jim nepodařilo nazkoušet kus Černá komedie, dali do zkoušení jednodušší hry – Rozvod po maďarsku. I ta ovšem zůstala ve fázi čtení, jelikož svůj návrat do souboru ohlásil Tomáš Drobník a celým ansámblem se rozlehla „romeománie“. Dva roky starý kus „Romeo a Julie dnes nehrají“ si herci zamilovali příliš na to, aby ho po jediné repríze chtěli opustit. A tak se Tomášův comeback stal také comebackem Romea.

Obsazení zůstalo na vlas stejné jako před dvěma lety. Kromě již zmiňovaného Tomáše Drobníka se v dalších rolích představili Saša Olšová, Adéla Novotná, Kristýna Břečková, Erik Netušil a Mira Michajlovič. Na režisérskou židli znovu usedla Pavla Kašíková. Ačkoli se jednalo o obnovenou premiéru, šlo na Staré pivovaru početné obecnstvo. Několik diváků se po představení přiznalo, že mysleli, že jdou na nový kus, avšak zopakovat si variaci na slavný Pygmalion jim vůbec nevadilo.

Na podzim se mladí ochotníci chystají hru párkrát reprízovat, aby využili zakoupených autorských práv, a pro příští sezónu již chystají kus nový. Režie se prvně ujme Kristýna Břečková a představí se dvě nové tváře, mladí ale ostřílení ochotníci Robert Pšenko a Marika Pošvancová.

M. Michajlovič

PŘIPRAVUJEME

DIVADELNÍ PŘEDPLATNÉ 2009 - 2010

24. září 2009

LAKOMEC

/ Moliére

Divadlo 6. května Holešov

Slavná Moliérová satirická komedie
o náruživé závislosti na mamonu.

22. října 2009

A CO LÁSKA?

/ Murrai Schisgal

Amadis Brno

Čím je vlastně láska - ten nejkrásnější lidský cit?
Je směšné, když ji předstíráme a přitom vůbec netušíme,
co je jejím pravým obsahem.

19. listopadu 2009

CESAR A DRANA

/ Isabelle Doré

Zmatkaři Dobronín

Strhující příběh o tom, jak se život a smrt stále setkávají,
stejně jako radost a smutek, láska a zoufalství.

Jednotlivá představení se konají
v prostorách Klubu Starý pivovar,
Prusinovského 114, Kroměříž
Začátky všech představení
v 19 hodin

17. prosince 2009

MARYŠA

/ bří.Mrstíkové

DS E.Vojana Brněněc

Znovu a znovu prožíváme příběh velké lásky a nenávisti.
Zamysleme se, je chování dnešních lidí jiné? Lepší...?

21. ledna 2010

**ZAVRAŽDĚNÍ SVATÉ CELESTINY,
KUPLÍŘKY Z MĚSTA SALAMANKY**

/ Burleska dle Ferdinanda Rojase

Nakoptýátr Jihlava

Sex, láska a vražda. Svatá Celestýna vlastně vůbec není
svatá, ale je to kuplířka, která tak trochu čaruje.

18. února 2010

ROMANCE PRO KŘÍDLOVKU

/ František Hrubín

Rádobydivadlo Klapý

Jedno z nejkrásnějších děl české poezie je „jenom“
osobním vyznáním básníka o smyslu silného lidského
prožitku pro chápání a zvládání lidského života.

18. března 2010

JEPTIŠKY ANEB JAMBOORE

/ Dan Gogin

DS Kroměříž

Jak velké stopy zanechá na člověku 10 let?
Volné pokračování úspěšné muzikálové komedie
o ztřeštěných jeptiškách.

*Děkujeme všem divákům za návštěvu našeho skromného divadelního stánku v minulé divadelní sezóně a chceme
vám popřát opět hodně pěkných zážitků v roce 2009-2010.*

V letošník ročníku 2009/10 můžete přijít na:

Reprízy

- Manželské vraždění

- Habaďura

- pohádka Strach má velké oči

Premiéru

- Jeptišky aneb Jamboore

Divadelní bál

Divadelní festival Ludmily Čápkové

**V životě, stejně jako v komedii,
nezáleží na délce, ale na dobrém
provedení.**

Sledujte naše [wwwstránky](http://www.divadlokm.cz):

www.divadlokm.cz